

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: PR-1677/2025-16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Moniki Ferić, u pravnoj stvari tužiteljice Maje Lulić iz Zagreba, Kamenšćica 30C, OIB: 39596293804, zastupane po punomoćnici Mariji Jukić Jurišić, odvjetnici iz Zagreba, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d. iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave održane i zaključene 22. travnja 2026., u prisutnosti punomoćnika stranaka, 7. svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice Maje Lulić, Kamešćica 30C, 10000 Zagreb, OIB: 39596293804, koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d., Vatroslava Jagića 33, 10000 Zagreb, OIB: 26187994862, platiti tužiteljici Maji Lulić, Kamešćica 30C, 10000 Zagreb, OIB: 39596293804 iznos od 4.000,00 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koje teku od dana 22.07.2025.god., pa do isplate, kao i nadoknaditi tužiteljici i trošak parničnog postupka, također sa zakonskim zateznim kamatama, a koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, a sve u roku 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 23.3.2022. na mjestu rada Klinički bolnički centar Zagreb, Kišpatićeva 12, Zagreb stradala kao zaposlenica Kliničkog bolničkog centra Zagreb. Do nezgode je došlo na način da je tužiteljica prilikom dolaska na posao silazila niz stepenice i ozlijedila stopalo, točnije zadobila je frakturu nožnog palca. Poslodavac tužiteljice, Klinički bolnički centar Zagreb, Kišpatićeva 12, 10000 Zagreb, je u vrijeme štetnog događaja s tuženikom imao zaključenu policu osiguranja od odgovornosti za svoje djelatnike. Odgovornost tuženika za naknadu štete tužiteljici proizlazi iz odredbe čl. 7. st. 3. Zakona o radu (dalje: ZOR) prema kojoj je poslodavac dužan osigurati radniku uvjete za rad na siguran način i na način koji ne ugrožava zdravlje radnika. Također, prema odredbi čl. 111. st. 1. ZOR-a, ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan radniku nadoknaditi štetu po općim propisima obveznoga prava, dok prema odredbi čl. 25. Zakona o zaštiti na radu odgovara radniku za štetu uzrokovanu ozljedom na radu po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti). Tužiteljica je u nezgodi zadobila ozljede opisane u priležućoj medicinskoj dokumentaciji, zbog čega joj je pružena medicinska pomoć u KBC-u Zagreb. Tužiteljica se u mirnom postupku dana 21.07.2025.god. odštetnim zahtjevom obratila tuženiku, koji je isti ocijenio neosnovanim. Tužiteljica temeljem čl. 1095. te čl. 1100. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima potražuje sljedeću naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i za tuđu pomoć i njegu u iznosu od 4.000,00

aura sa zateznim kamatama tekućim od 22.07.2025. do isplate i parnični trošak sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da ne osporava štetni događaj i ozljede tužiteljice, međutim, osporava da bi do pada došlo u prostoru poslodavca tužiteljice, osporava odgovornost svoga osiguranika za isti, kao i visinu potraživane naknade štete, pravnu osnovu iste i potraživane zatezne kamate. Tužiteljica navodi da je pri dolasku na posao ozlijedila palac lijeve noge na način da je silazila niz stepenice. Tužiteljica je zadobila frakturu proksimalne i distalne falange lijevog nožnog palca. Nije jasan mehanizam nastanka ove ozljede. Ozljeda joj je priznata kao ozljeda na radu, jer HZZO ozljedom na radu tretira i ozljede koje nastanu prilikom dolaska i odlaska sa posla, međutim, tužiteljica nije stupila na rad te u konkretnom slučaju nema objektivne odgovornosti njezina poslodavca. Odredbama članka 25. stavka 1. Zakona o zaštiti na radu propisano je da se ozljedom na radu smatra ozljedu koju je pretrpio radnik obavljajući poslove za poslodavca te da takva ozljeda potječe od rada i da poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Tužbi je priložena Prijava o ozljedi na radu (u nastavku -PONR). Na stranici 1. PONR, u polju 19. navodi sa da je tužiteljici radno vrijeme od 07.00 sati do 15.00 sati, a da je do ozljede došlo u 06.00 sati te da je na radu provela 0 sati i 0 minuta, odnosno nije niti stupila na rad. U konkretnom slučaju tužiteljica nije obavljala poslove za poslodavca, jer još niti nije stupila na radno mjesto, već je do ozljede došlo pri dolasku na posao pa osiguranik tuženika, a poslodavac tužiteljice, ne može biti dogovoran za njezinu ozljedu sa aspekta ozljede na radu i po načelu objektivne odgovornosti. U polju 38 PONR kao uzrok ozljede navedena šifra 891 te je PONR sa takvim sadržajem ovjerena od strane HZZO-a. Pod šifrom 891 šifrnika HZZO-a navodi se: "891 – nepredvidivi uzrok (prirodni događaj ili ljudska radnja) koji se nije mogao spriječiti, izbjeći ni otkloniti (primjerice potres, poplava, udar groma, nemiri i ratno stanje)". Osiguranik tuženika bi mogao biti dogovaran jedino iz vlasništva stvari, pri čemu iz tužbe nije vidljivo da bi bilo anomalija na stepenicama na kojima tužiteljica navodi da bi pala. U ovakvoj situaciji bi osiguranik tuženika bio odgovoran po načelu krivnje, ali bi trebalo dokazati da bi do ozljeđivanja došlo uslijed anomalije na spornim stepenicama. Polje 60 PONR predviđa da se navede osoba očevica štetnog događaja, međutim, tužiteljica nije navela svjedoka te nema niti jednog objektivnog dokaza da bi tužiteljica uistinu pala na stepenicama u vlasništvu njezinog poslodavca. Tužiteljica je u utuženom štetnom događaju zadobila frakturu proksimalne i distalne falange lijevog nožnog palca bez značajnijeg pomaka. Liječena je konzervativno u periodu od 2. ožujka 2022. godine pa do 08. lipnja 2022. godine. Prijelom je uredno zarastao. Iznos naknade štete za ozljedu tužiteljice, kada bi tužba bila osnovana, znatno je manji od potraživanog iznosa. Posljednji nalaz koji je uz tužbu dostavljen datira upravo na datum 08. lipnja 2022. godine. Tužba je podnijeta 18. rujna 2025. godine, odnosno protekom tri godine od posljednjeg nalaza, zbog čega tuženik iznosi prigovor zastare u ovome predmetu. Slijedom navedenoga, predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

3. Sud je u dokaznom postupku izvršio uvid u Prijavu o ozljedi na radu (list 5-8 spisa), Odštetni zahtjev (list 14 spisa), medicinsku dokumentaciju (list 9-12 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku dr. Miljenku Franiću (list 28-29 spisa), te je saslušana tužiteljica Marija Lulić (list 46-47 spisa).

4. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz za sebe i sve dokaze u njihovoj ukupnosti sukladno čl.8 Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 117/03 i 88/05,2/07,84/08,96/08,23/08, 57/11, 25/13 i 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, 146/25 - dalje ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice neosnovan.

5. Predmet ovog postupak je zahtjev tužiteljice za naknadu štete nastalu na radu u štetnom događaju dana 23.03.2022.

6. Među strankama nije sporan nastanak štetnog događaja i pasivna legitimacija tuženika, a sporna je odgovornost, te osnova i visina štete, te je sporno da li je nastupila zastara.

7. Sud je izveo sve dokaze sukladno prijedlozima stranaka, a na ročištu 22.04.2026. punomoćnici stranaka su suglasno izjavili da nemaju daljnjih dokaznih prijedloga, odustali

su od drugih dokaznih prijedloga, te su predložili da sud zaključi glavnu raspravu, pa sukladno prijedlozima stranaka, sud uz suglasnost stranaka nije izvodio daljnje dokaze te je zaključio glavnu raspravu.

8. Iz prijave o ozljedi na radu proizlazi da je tužiteljica bila zaposlena kod svog poslodavca KBC Zagreb, te je dana 23.03.2022. u 6 sati na adresi Kišpatićeva 12, ozlijeđena na mjestu u vezi s radom kada joj se prilikom kretanja niz stepenice izvrnula lijeva noga niz rub okomito na prste prema podestu te je zadobila ozljedu lijevog nožnog prsta.

9. Tužiteljica je u svom iskazu izjavila da radi u KBC Zagreb, te je ozlijeđena prilikom dolaska na posao ujutro. Toga dana ušla je u glavnu staru zgradu, te je krenula lijevo po stepenicama u podrum, jer je tada radila u podrumu na transfuziji. Te stepenice su kamene, stare, izlizane i dotrajale, te nemaju protukliznu traku, te se na njima slabije vidi, jer se ide dolje u podrum, a tamo se nalazi prozor sa zamućenim staklom, pa ne dolazi puno svjetlosti. Tamo se nalazi oko 20-tak stepenica, te većina stepenica ima izlizani zaobljeni rub na koji se tužiteljica poskliznula, izvrnula nogu, te se cijela izvrnula pa se zadržala za zid, a pri izvrtanju noge je osjetila bol u palcu kojeg je od pada pritislula. Stepenica na kojoj je pala je zadnja prije podesta. Nakon toga je izvukla nogu, te je nekako na peti otišla do ureda. Na nogama je toga dana imala tenisice u kojima je došla na posao. Nakon nezgode joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega, koju joj je pružala majka. Tužiteljica je tim putem, po tim stepenicama svaki dan išla na posao. Taj dan normalno je hodala i nije žurila, jer je imala još dovoljno vremena da dođem do radnog mjesta, te je pri hodu gledala ispred sebe. U tom trenutku bila je sama.

10. Sud je prihvatio iskaz tužiteljice, budući je jasan i životno uvjerljiv, a suglasan je i sa ostalim dokazima izvedenim tijekom postupka.

11. Slijedom navedenog, ovaj sud je utvrdio da je tužiteljica dana 23.03.2022. došla na adresu poslodavca te je silazila po stepenicama kojima mora proći kako bi došla do svog radnog mjesta koje se nalazilo u podrumu. Prilikom silaska po slabo osvijetljenim stepenicama koje su kamene, stare i dotrajale tako da im je rub postao zaobljen, te nemaju protukliznu traku, tužiteljica se poskliznula, pala na stepenici koja je zadnja prije podesta i ozlijedila se.

12. Stoga, tuženik odgovara tužitelju po pravilima o objektivnoj odgovornosti imajući pri tome u vidu odredbu čl. 111. st. 1. Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 - dalje: ZR) kojom je propisano ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava, kao i odredbu čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine broj: 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18 - dalje: ZZR) kojom je propisano da ozljeda na radu i profesionalna bolest koju je radnik pretrpio obavljajući poslove za poslodavca smatra se da potječe od rada i poslodavac za nju odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Prema čl. 25. st. 2. ZZR poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti, ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu.

13. Kako se tužiteljica ozlijeđena u prostoru poslodavca kada je išla na svoje radno mjesto koje se nalazi u podrumu, prilikom silaska slabo osvijetljenim, kamenim, starim i dotrajalim stepenicama, te se poskliznula na rub stepenice koji je zbog dotrajalosti postao zaobljen, te nije bilo protuklizne trake, a tužiteljica je pri hodu gledala ispred sebe i nije žurila, te je na nogama imala tenisice, to po stavu ovog suda, tuženik nije sukladno odredbi čl. 1067. ZOO-a i čl. 15. st. 2. ZZR u vezi s odredbom čl. 219. st. 1. ZPP-a dokazao okolnosti koje bi ga oslobodile odgovornosti za nastanak štetnog događaja, pa je ovaj sud zaključio da je tuženik kao osiguravatelj poslodavca odgovoran za nastanak štetnog događaja, a također je utvrđeno da tužiteljica nije ničim doprinijela nastanku štetnog događaja.

14. Radi utvrđivanja osnove i visine štete, sud je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju te je provedeno medicinsko vještačenje. Vještak dr. Miljenko Franić u svom nalazu i mišljenju utvrdio je da je tužiteljica 23.03.2022. u štetnom događaju zadobila lom proksimalne i distalne falange palca lijevog stopala. Po ozljeđivanju tužiteljice u štetnom

događaju provedeno je adekvatno liječenje po traumatologu. Vještak drži da postoji uzročno posljedična veza između štetnog događaja i ozljede koju je zadobila tužiteljica. Mišljenja je da se zdravstveno stanje stabiliziralo 1.7.2022. obzirom na karakter ozljede zadobivene u štetnom događaju te priloženu medicinsku dokumentaciju. Trajne posljedice navedenih ozljeda smanjuju opću i radnu sposobnost tužiteljice za 3% i u tom će postotku morati ulagati pojačane napore u svakodnevnom životu i radu. Strah tzv. primarni strah koji se javio prilikom tjelesnog ozljeđivanja bio je vrlo intenzivan i kratkotrajan. Takozvani sekundarni strah koji je proistekao iz tjelesnih ozljeda i njenih posljedica jačeg intenziteta je bio prisutan 2 dana, srednjeg intenziteta 10 dana, slabijeg intenziteta 20 dana. Bol jakog intenziteta imala je 2 dana, srednje jakog intenziteta trajanja 10 dana, a manjeg intenziteta trajanja još 30 dana. Daljnji povremeni bolovi su trajne prirode i uključeni su u pojačane napore. Tuđa pomoć i njega bila su potrebni 2 sata dnevno kroz 20 dana liječenja. U periodu od 20 dana bila je potrebna pomoć druge osobe u prosjeku od 1 sat dnevno (pomoć kod održavanja osobne higijene, oblačenja, odlaska kod liječnika, odlaska u trgovinu, kućanskih poslova...).

15. Nalaz i mišljenje liječnika vještaka ovaj sud je u cijelosti prihvatio kao stručnu pomoć u dokazivanju tužiteljinih tegoba, budući da je isti sačinjen stručno i obrazložen u skladu s pravilima struke i temeljem postojeće medicinske dokumentacije, a ni stranke nisu imale primjedbi na isti, niti daljnjih dokaznih prijedloga u tom smjeru.

16. Slijedom navedenog, ovaj sud je na temelju provedenog medicinskog vještačenja i pregledom medicinske dokumentacije, utvrdio da je u predmetnom štetnom događaju tužiteljica zadobila lom proksimalne i distalne falange palca lijevog stopala, zbog čega je trpjela bolove i strah određeno vrijeme i određenog intenziteta, te trpi duševne boli zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti 3%, te joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega 60 sati, te je liječenje tužiteljice završeno, odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo 01.07.2022.

16. Prema čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08 - dalje: ZOO) u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Stavkom 2. istog članka određeno je da će sud pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom. Obzirom da je utvrđeno da je tužiteljici povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te da težina povrede i okolnosti slučaja to opravdavaju, ispunjene su pretpostavke iz čl. 1100. st. 1. ZOO da se tužitelju odmjeri pravična novčana naknada za pretrpljenu neimovinsku štetu.

17. S obzirom na ovakvo utvrđeno činjenično stanje, cijeneći intenzitet i duljinu pretrpljenih fizičkih bolova i straha, vrstu i lokalitet ozljeda te popratne tegobe kojima je tužiteljica bila izložena, stupanj smanjenja životne aktivnosti (3%), životnu dob tužiteljice (rođena 1983. godine), te okolnosti konkretnog slučaja, ovaj sud smatra da primjerena novčana naknada tužiteljici za povredu prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje iznosi ukupno 2.500,00 eura, odnosno po slijedećim kriterijima: za fizičke boli 1.000,00 eura, za strah 500,00 eura i za duševne boli zbog trajnog smanjenja životne aktivnosti 1.000,00 eura,

18. Nadalje, kako je na temelju nalaza i mišljenja vještaka utvrđeno da je tužiteljici bila potrebna tuđa pomoć i njega u trajanju od ukupno 60 sati, te je istu tužiteljici pružala majka besplatno, a po ocjeni ovog suda primjerena je cijena sata tuđe pomoći i njega 5,00 eura, to primjerena novčana naknada tužiteljici s osnove tuđe pomoći i njega iznosi 300,00 eura sukladno čl. 1095. st. 1. ZOO.

19. Slijedom navedenog, primjerena novčana naknada tužiteljici iznosi 2.800,00 eura.

20. Prema čl. 29. st. 1. ZOO, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Čl. 1103. ZOO određeno je da obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužiteljica je uz tužbu dostavila odštetni zahtjev datiran sa danom 17.07.2025. i ispis maila iz kojega proizlazi da je Odštetni zahtjev tuženiku dostavljen 21.07.2025., a tuženik nije ni tvrdio ni dokazao suprotno, pa je ovaj sud utvrdio da je

tužiteljica podnijela odštetni zahtjev 21.07.2025., a koji je podnesen nakon što je liječenje tužiteljice završeno odnosno zdravstveno stanje se stabiliziralo (01.07.2022.). Stoga je obveza naknade predmetne štete dospjela od dana podnošenja odštetnog zahtjeva tj. 21.07.2025.

21. Međutim, sporno je da li je u konkretnom slučaju nastupila zastara naknade štete, obzirom da je tuženik istaknuo prigovor zastare.

22. Naknada štete iz radnog odnosa uređena je odredbom čl. 111. st. 1. ZR-a, kojom je propisano da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u svezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava.

23. Tijek zastare u odnosu na potraživanje naknade štete reguliran je odredbom čl. 230. st 1. ZOO, kojim je propisano da tražbina naknade štete zastarijeva za tri godine otkad je oštećenik doznao za štetu i za osobu koja je štetu učinila, dok je stavkom 2. istoga članka propisano da u svakom slučaju ta tražbina zastarijeva za pet godina otkad je šteta nastala.

24. Dakle, potraživanje s osnove naknade štete zbog ozljede na radu ili u svezi s radom, zastarijeva u roku propisanim čl. 230. st. 1. i 2. ZOO, a budući da odredba čl. 111. st. 1. ZR-a upućuje na opće propise obveznog prava tj. na odredbe ZOO-a.

25. Slijedom navedenog, a budući da je liječenje tužiteljice završeno 01.07.2022., to je tada počeo teći zastarni rok sukladno čl. 230. st. 1. ZOO, a kako je tužiteljica podnijela odštetni zahtjev 21.07.2025. (te tužbu sudu 18.09.2025.), to je odštetni zahtjev podnesen nakon proteka trogodišnjeg zastarnog roka iz odredbe članka 230. stavka 1. ZOO, dakle, nastupila je zastara predmetne tražbine tužiteljice s osnove naknade štete, pa je zbog toga tužbeni zahtjev tužiteljice valjalo odbiti kao neosnovan.

26. Ovakvo pravno stajalište u pogledu zastare naknade štete iz radnog odnosa zauzeto je i odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske poslovni broj: Rev 748/2022-2 od 7. lipnja 2023. i Rev 1753/2019-3 od 5. prosinca 2023., te Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj: GŽ R-193/2025 od 22. srpnja 2025.

27. Kako je tužiteljica u cijelosti izgubila spor, to ista nema pravno na naknadu parničnog troška temeljem čl. 154. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu, 7. svibnja 2026.

Sudac:
Monika Ferić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe Županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda pisanim putem u pet primjeraka u roku 15 dana.

DNA:

1. Pun. tužiteljice
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30887-a04c3**

Kontrolni broj: **0b36d-08665-2e24a**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.